

4 ΤΡΟΧΟΙ

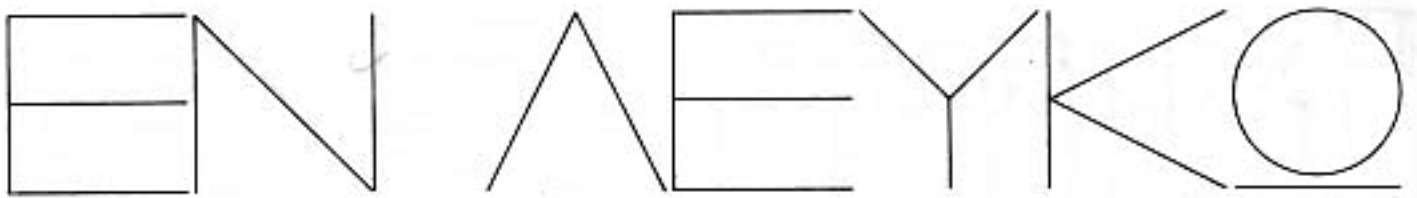
ΤΕΥΧΟΣ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1971 ΔΡΧ 10

Τεστ: Μερτσεντες Μπενζ 2000
Φολκσβαγκεν 1900
Κινητήρες Ντηζελ. Μια έρευνα.
Ο θρυλος της Φολκσβαγκεν
Αναρτήσεις Μακ Φερσον.

Καθε περσι και καλυτερα!
Τατοϊ - 3 ωρες
Φορμουλα Ενα - 1971.
2Τ Τεστ: Χοντα CB 500/4
Γιαμοχα Μινι Εντιουρο

Άφροσουάρ 1971.
Σέξ Άπύλι!

Έρχονται στιγμές που σταματάμε για λίγο και δάξουμε το κεφάλι μας μέσα στα χέρια μας. Το μυαλό μας πάει να σπάσει, τα μηνίγγια μας χτυπούν και ο κόγχενος μας είναι τεταωμένος τόσο, που μόλις χαλαρώσουμε, είναι σαν να ξαναγεννηώμαστε. "Όλοι μας... Η ζωή μας ξέφυγε από τον κανονικό της δρόμο! Ακολουθούμε μια πορεία, που δεν ξέρουμε πού θα μας οδηγήσει.

Γίναμε σκλάβοι των σκλάβων μας. Υποταχθήκαμε ολοκληρωτικά στις μηχανές...

Περίεργα λόγια από έναν άνθρωπο, που υπηρετεί τις μηχανές. Σκεφθήτε β, τι θέλετε, αλλά έτσι είναι. Και το ότι μας άρσουν δεν σημαίνει ότι θέλουμε να γίνουμε σκλάβοι τους.

Την Κυριακή το πρωί — δεν έχει σημασία π ο : α Κυριακή, αφού είναι όλες ίδιες — προσπαθήσαμε να κινηθούμε έξω από την πόλι. Κι' αυτό ήταν ένα μεγάλο σφάλμα.

Έπρεπε να καθήσουμε μέσα στις πολυκατοικίες μας και να διαβάσουμε ένα βιβλίο, ή να κοιτάζουμε τα σύννεφα που συγκεντρώνονταν στον ουρανό — όσα θέβαια μας επέτρεπε να δούμε το ρετιρέ της απέναντι πολυκατοικίας.

Κι' όχι: να κινηθούμε μέσα σ' αυτή την καφκική ατμόσφαιρα της Λευφόρου Μεσογείων.

Μέτρο-μέτρο μέσα στον υπηρέτη μας, τ' αυτοκίνητο.

Πρώτη, δεύτερα, φρένο και πάλι: πρώτη και δεύτερα. "Οδηγοί με «Ν» μέσα στη μέση του δρόμου, κι' άλλοι με κουδέρτες στα πίσω καθίσματα, που μέσα τους είχαν τυλιγμένα μωρά.

Πρόσωπα έννευριωμένα, άσπεια και σοβαρά, πρόσωπα αδιάφορα, με μια περίεργη έκφραση που έλεγαν:

Χά! Χά! Τι κάνω ε γ ώ εδώ!

Τι εξυπηρετεί αυτό το περιοδικό, πιά: Μήπως την κυριακάτικη εικόνα;

Μήπως τα πρόσωπα που τα είχαν χαμένα: Ποιός είναι ο σκοπός των «4Τ»; Ποιός ο σκοπός ο δικός μας;

Μήπως ή τυφλή εξυπηρετήσις των υποτιθεμένων υπηρετών μας, των μηχανών;

Γιατί κάνουμε «τέστ», γράφουμε «τεχνικά θέματα» και «θέματα οδηγώσιως»;

Για να φθάσουμε σ' αυτό το θλιβερό σημείο μιας Παρασκευής;

Πού περιμέναμε ά κ ι ν η τ ο : μέσα στον «υπηρέτη» μας,

έμπρός στον «Αγνωστο» τ ρ ί α ό λ ό κ λ η ρ α τ έ τ α ρ τ α της ώρας;

Μήπως εξυπηρετεί το «έμπόριο»; Μήπως δοηθά την οικονομία της χώρας να ανδρωθή;

Μήπως υπάρχουμε για να Ικανοποιηθούμε με προσωπική μας άρρώστια;

Μήπως υπάρχουμε διότι Ικανοποιούμε με ά κ ο : ν ή άρρώστια; "Η, μήπως, το φτιάξαμε,

για να εγάσουμε «λεφτά», ν' αποκτήσουμε «διαμέρισμα», «κούρσα» και «τρεχαντήρι»;

Τό μεσημέρι: εκείνης της Κυριακής σταθήκαμε πίσω απ' το τζάμι και, κοιτάζοντας τή βροχή,

που έπεφτε, σκεφθήκαμε, για με ά κ ή μ η φο ρά, γιατί γεννήθηκαν οι «4Τ».

Διότι οι άνθρωποι που τους διαβάζουν και οι άνθρωποι που τους γράφουν,

δεν έχουν καμιά σχέση με τον κόσμο του κυριακάτικου πρωίνου στή Μεσογείων.

Μπορεί να βρίσκωνται ανάμεσά του, να παγιδεύονται τρία τέταρτα έμπρός στον «Αγνωστο»,

να υποφέρουν τον «σκλάβο» στή χειρότερή του μορφή,

άλλα παράλληλα, μπορούν και σκέπτονται, καταλαβαίνουν τι ά κ ρ ι θ ω ς συμβαίνει γύρω τους.

Τώρα, κι' έσείς κι' έμεις αντιμετωπίζουμε ένα σοβαρό πρόβλημα.

Δέν υπάρχουν άρκετοι «υπηρέται» στήν αγορά, κι' όταν δέν υπάρχουν αυτοκίνητα δέν υπάρχει κι' αγορά!

Οι «4Τ» σκέπτονται, αν πρέπει να γίνουν περιοδικό ποικίλης ύλης,

για να άντεπεξέλθουν στα μεγάλα έξοδα της εκδόσεώς τους και στήν πρόσφατη αύξησι της τιμής χάρτου.

Αν πρέπει να δάλουν μόδα, υποδήματα, «διαλέξαμε για σας»,

«μεά τόλτα στίς άθηναικές μπουτίκ» και β, τι άλλο άόχετο με τό θέμα τους.

Σκέπτονται, όμως, και τους άναγκώστες τους και τον σκοπό που εξυπηρετούν και άποφασίζουν.

να μείνουν ένα ά μ ι γ έ ς περιοδικό, ένα έντυπο,

που άπευθύνεται στους φυγάδες της καταναλωτικής κοινωνίας.

Τους ανθρώπους που άγαπούν τις μηχανές και τ' αυτοκίνητα,

άλλα μόνο διότι είναι τά μ έ σ α που τους μεταφέρουν άλλοθι.

Είτε στον θαυμαστό κόσμο της Τεχνολογίας και των Άγώνων,

είτε στήν ήσυχία κάποιας έξοχής, είτε στον διάλογο των πρώτων μας σελίδων!

Κ. Κ.